

Solborg Avisen Julen 2023

Skrevet av Solborg Skrivegruppe

Foto: Anuj Kumar

Kjære lesere!

Velkommen til Juleutgaven av Solborg Avisen. Ruth Andresen og Alexander Nyquist har begge flyttet ut av Solborg, og vi kommer til å savne dem. I løpet av høsten flyttet Nina Maria Brun til Nesodden. Hun var med å stifte skrivegruppen og vi kommer til å savne henne. Vi skal skrive mer om henne i neste utgave.

Det rike kulturlivet som vi har på Solborg fortsetter, og vi har skrevet mye om det i denne utgaven. Vi har enda ett portrett intervju, denne gangen har Solborg Avisen snakket med Olaug Hagerup som feiret sin 85 årsdag i løpet av høsten. Skrivegruppen har arbeidet mye med kalenderen, som vi håper blir klar i god tid før Jul. Vi ønsker alle våre lesere en virkelig God Jul og Godt Nyttår!

Skrivegruppen består av Wenche Monsen, Emilie Tollefsen, Maria Dalla Pieta, Thomas Krog og Jan Bang.

Noen ord fra Rudolf Steiner

**LA OSS FORESTILLE OSS TIDEN I DESEMBER.
JORDEN HAR FULLSTENDIG ÅNDET INN.
I DETTE ØYEBLIKK AV ÅRET ER JORDEN SLIK
AT MAN KAN SI AT DEN HOLDER DET SJELELIGE INNE I SEG.
DEN HAR SUGET DET HELT OPP,
SLIK SOM MENNESKET NÅR DET PUSTER INN,
HOLDER LUFTEN HELT INNE I SEG.**

FOREDRAG 31. MARS 1923

Innhold

Olaug Hagerup fyller 85 år	Side	2
Nina flytter til Nesodden		4
Anna Rosa feier 80 år og Arild feirer 83!		5
Alexander flytter til Lunner		5
Hilsen til Ruth Andresen fra Parmann Hus		7
Ruth Andresen		7
Bakeriet åpner igjen!		8
Høst marked på Steinerskolen		8
Emilie feirer 26 år!		9
Høsttakefest på Solborg		10
Besøk på Aurora Verksted hvor Hanne jobber		10
Frost i Oslo		11
Disney feiret 100 år		11
Halloween Feiring på Solborg		12
Besøk hos Tante Ruth		12
Ola, en helt vanlig uvanlig fyr		12
Lanternevandring på Solborg		13
Austjord Musikkorps spilte i Drammen!		13
Tanker om Jul		14

Olaug Hagerup fyller 85 år

Tekst: Jan Bang i samråd meg Olaug Hagerup

Olaug er født og oppvokst i Overhalla i Nord Trøndelag. Det var 5 kilometer for henne å gå til skolen. Alene gjennom en skog som den 7 år gammel Olaug opplevde som noe nokså skummelt. På skolen var hun mobbet, det het ikke det da, men hun hadde det ikke bra. Det var også vanskelig å være den førstefødte for en jente på den tid. Hun hørte at «jenter er ikke noe tess», noe som har preget henne livet videre. Denne holdningen er fortsatt ikke helt borte, selv om de fleste ikke tør uttrykke seg slik lenger. Den yngre broren hennes overtok gården.

Olaug er født i 1938, men husker ikke at krigen var noen stor opplevelse, det var vel nokså bortgjemt, det hjørne av Nord Trøndelag mellom Namsos og Grong.

Etter grunnskolen var slutt ville Olaug lære seg engelsk, og da ble det Steinkjer Landsgymnas for henne og etter hvert til Oslo for å lære Ergoterapi og senere Miljøterapi. Å bo i Oslo var ikke så skummelt, stien gjennom skogen var nok verre i sin tid. Etter noen år flyttet hun tilbake til Trøndelag, til Trondheim, hvor hun jobbet på sentralsykehuset. I tillegg lærte hun mange ferdigheter, å sy, veve, og flette. Hun fordypet seg i barnepsykiatri og jobbet hele fire år på Hedemarken.

Der hørte hun om antroposofi og ble nysgjerrig, hun ville vite mer. I slutten av 1960 årene søkte hun plass på Vidaråsen og var der noen måneder. Det var på mange måter å starte helt på nytt. Phyllis lærte henne å vaske kopper! Hun var på Vidaråsen så lenge hun fikk lov. Men hun kunne ikke holde seg vekk og tidlig på 1970 årene søkte hun seg dit som fast medarbeider. Hun ble der i over 4 år og hadde et godt samarbeid med Margit. Det var på denne tiden at Steinerskolen på

Bilde: Jan Bang

Nøtterøy ble stiftet, og det var Olaug med på å få til. Det var nok ikke aktuelt at en medarbeider på Vidaråsen kunne jobbe der og hun visste jo at hun ville helst jobbe med barn. Så da ble det tilbake til Oslo og senere å stifte Helsepedagogisk skole sammen med en gruppe andre, cirka 1974.

På denne tiden tenkte det offentlige at det var ikke grunnlag for slike spesialskoler, og flere ble nedlagt. Den gruppen hun jobbet sammen med var heldige, det var en i det offentlige som hadde sans for Steinerskoler, og de fikk sin søknad bevilget, og dermed ble det til. Og helsepedagogisk skole er det fortsatt i Oslo, nå på Ljabru. Før var den på Hovseter, og før det flakket den rundt fra sted til sted. I de første årene i Rådhusgata.

I 1977 ble Solborg stiftet som et sted for yngre mennesker med spesielle behov, og Olaug var med i begynnelsen. Hun regner seg selv som en av pionerne, selv om hun kanskje ikke var med helt fra første dag. Hun var med en god stund, men så ble det til at hun ville tilbake til skolen i Oslo.

Det var i denne tiden at hun tok Alexander hit på besøk. Det var sammen med en gruppe fra skolen, og Karen har skrevet om hvordan Alexander fant ut med en gang at det var hit han ville. Senere en gang, etter han hadde jobbet på andre verksteder, satt han ved spisebordet og plutselig slo i bordet og sa høyt at «det var bonde jeg skulle være!»

Olaug var opptatt av at elevene på Helsepedagogisk Skole skulle finne seg et godt arbeidsliv etter skolen. En av de var Christina som kom fra skolen til Solborg takket være Olaugs tilknytning til landsbyen. Olaug skulle også ha med Iselin på besøk, men Iselin forsvant den dagen, og de fant ut etterpå at hun gått alene hjemmefra og til skolen, flere timers gangvei! Men etter hvert ble Iselin beboer på Solborg.

Men Olaug kunne ikke holde seg vekk fra Camphill, og flyttet til Solborg i 2000 og var helt med i landsbylivet, både i rådgruppen, Community, medarbeiderkretsen og arbeidslivet.

Da Jan kom til Bjørneboe Hus i 2000 satt han veldig stor pris på at Olaug, som nærmeste nabo, var tilknyttet Bjørneboe og spiste der. Som helt ny medarbeider opplevde han en stor støtte i Olaugs dype kunnskaper om antroposofi og sosial terapi. De holdt regelmessig Bibelaftener hver uke på Bjørneboe.

Hun hadde ansvaret for butikken i flere år, og for Pegasus. I huset bodde først Nils Erik, så Torill, og det var nok veldig bra for dem og ha dette spesielle tilbudet tilpasset dem.

Bilde: Hanne Kveli

Olaug er spent på fremtiden, hva det vil bringe Solborg. Er det nok bærende medarbeidere for å holde stedet på rett kurs? Butikken ble etter hvert flyttet til Jevnaker for en stund, og så tilbake til Solborg, der kundene kom fra. Det ble til slutt stengt. Hun savner litt det sosiallivet som oppsto rundt butikken, det ble jo et møtested etter hvert, ikke bare et sted å handle ting.

Olaug vil gjerne dele et dikt med våre lesere:

Strid for fred

Ja lat oss stride,
og lat oss tru,
og byggje med tankar
ei bivre-bru
til den heilage, høge framtid!

Me lever midt i
ei villmanns-tid
med blinkande knivar
og nevestrid;
og livet er som ein bloddraum.

Men vita skal me
og vone visst
at ånd må vinne
på troll til sist,
og vit på den varge villskap.

Så lat oss tru
og stride som menn!
for trui er,
som det skrivi stend,
den makt som vinner på verdi.

Arne Garborg

Nina flytter til Nesodden

Tekst: Skrivegruppen Foto: Jan Bang

Nina kom til Solborg i februar 2007 etter et prøvebesøk en stund før. Hun bodde på Jevnaker Huset ett par år, og så flyttet til Parmann Hus. Der var det mye hyggeligere. Hun jobbet på kjøkkenet, laget mat, arbeidet på veveriet, og til slutt fant sin rette arbeidsplass på urteverkstedet.

Etter 16 år på Solborg satt hun størst pris på arbeidet i urteverkstedet og skrivegruppen. Hun har også kost seg med sine bestevenner, Klass Philos Jikk, og Pnyx Pyli Mikk, to store skiftenøkler. Hun satt veldig pris på det

sosiale livet på Solborg, men nå føler hun at tiden har kommet til litt mer privatliv, litt ro og stillhet.

I 2010 var Nina med å starte skriveverkstedet, som har holdt det gående siden da. I de årene Nina var med i skrivegruppen har hun bidratt med artikler til Solborg Avisen, Landsbyliv, Mennesket, Antroposofi i Norge og Kristensamfunnsbladet. I tillegg har hun holdt foredrag til høyskole studentene på Berle.

Vi ønsker Nina alt vel videre, og takker henne for alle de årene hun var med å bidra til skriveverkstedet.

Anna Rosa feier 80 år og Arild feirer 83!

Tekst: Skrivegruppen Foto, Ruth Wilson, Jan Bang

Vi gratulerer Anna Rosa på sin 80 års dag, den 22. oktober.

Begivenheten ble feiret hjemme, med familien på besøk, og en stor fin middag på Thorbjørnrud Hotell. Vi på Solborg setter stor pris på at hun har stelt så fint med så mange av oss. Wenche husker godt at hun var nede hos Anna Rosa og badet, det var veldig fint. Thomas Krog fikk et godt råd av henne en gang, om å bruke refleks når han syklet om kveldene. Ruth og Jan gikk mange turer sammen med Anna Rosa og Arild, og har gode minner fra flere dype samtaler.

Arild ble 83, og treffes ofte på sine daglige turer i Åsbygda.

Solborg ønsker begge to gratulerer med dagen!

Alexander flytter til Lunner

Tekst: Karen Nesheim

Alexander Nyquist var en av ungdomsgruppen som kom til Solborg i begynnelsen av 1990 årene. Han gikk da på Helsepedagogisk skole i Oslo som Olaug Hagerup startet. Da de kom på besøk på Solborg sa han med en gang at «HER VIL JEG BLI

BONDE!» Og han ble det. Han jobbet stort sett på gården og i skogen i de årene han var på Solborg.

Foto: Jan Bang

Da jeg kom i 1995 dannet vi en ny familie på Møller Hus, da flyttet Alexander inn sammen med Lone, Christina, Torill og noen andre. Det var virkelig et ungdomshus. Alle var med å gjøre rent og vaske. Alle var med å lage middag. En gang kom Alexander ikke til middag. De fant ham oppe i skogen hvor han stod og hugget ved. Han hadde stått der i timevis, han var en ordentlig arbeidskar!

En gang i slutten av 1990 årene var Alexander med på kappløpsvømming med Steffi i svømmehallen på Folkehøyskolen. Til alles forferdelse forsvant han helt i begynnelsen, og det viste seg at han svømte undervanns hele veien!

Alexander gjennomførte ikke videregående skole, han flyttet til Solborg isteden. Flere år senere fikk han anledningen til å ta dette opp igjen, og pendlet til Oslo en gang i uken, til den samme helsepedagogiske skole hvor han var før, og som da hadde flyttet til Hovseter. Han tok de siste to årene på videregående og gjennomførte en fin års oppgave. For å understreke at han var en skogsarbeider, besto dette i å lage et økseskaft, som han var veldig stolt av.

Alexanders mor og min mor var begge amerikanere og begge het Phyllis. Hun var opptatt av lys terapi, og de to hadde mange livlige samtaler på amerikansk!

Alexander har spilt i Austjord musikkorps i mange år, hver onsdag ettermiddag har han og flere andre reist inn til Hønefoss for å øve, og de har hatt mange konserter gjennom årene, flere av dem på Solborg.

Foto: Aase Kari Sandbu

Foto: Wenche Monsen

Han har vært god venn med Line i veldig mange år. Man traff dem ofte hånd i hånd gående gjennom landsbyen, og de var fast publikum på mange kulturaktiviteter.

Nå har han flyttet til Røysumtunet på Jaren, og vi ønsker ham alt godt på det nye stedet! Han har vært en trofast landsbyboer i nesten 30 år, og vi kommer til å savne ham!

Hilsen til Ruth Andresen fra Parmann Hus

Tekst og foto: Janos Szabadi

Ruth er det sterkeste og snilleste menneske jeg kjenner. Tross av alle sine fysiske utfordringer, er hun alltid glad i både mennesker og dyr. «Fuglene synger» pleide hun å si når vi satt ned rundt frokostbordet. Og det gjorde de! Men jeg har ikke merket det siden Ruth flyttet ut fra Parmann hus.

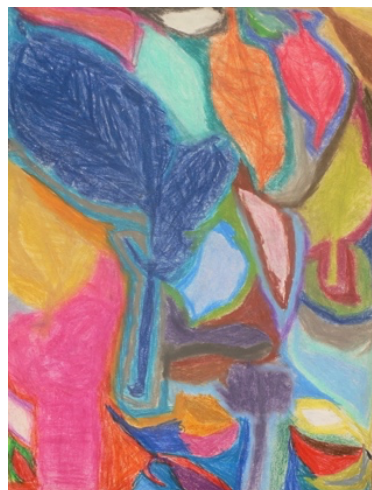
Denne sommeren ble Ruth syk og etter at hun ble frisk kunne hun ikke gå lenger. Da bodde hun en stund på Austjord og i oktober flyttet hun til Tyribo på utkanten av Tyristrand.

Ja, Ruth har flyttet ut, hun kan ikke stå eller gå, men hun er fortsatt veldig glad i gamle venner og Tyribo er bare 30 minutters kjøretur.

Ruth Andresen

Tekst: Siri Gossé og Jan Bang Foto: Jan Bang

Ruth er født og oppvokst i Oslo, og har en søster som heter Svanhild. Ruth har bodd lenge på Solborg, og hun liker seg godt der. Hun har mange venner på stedet, og når hun kom hjem ventet katten Toro på henne. Ruth likte å bo på Parmann hus sammen med katten sin!

I år har Ruth vært syk, hun trengte behandling og flyttet til Austjord i sommer. Hun flyttet nylig til et helsehjem på Tyristrand.

Ruth liker å male, - og er flink til det. Hun har lært seg det selv, forteller hun. Hun sier at yndlingsfargen hennes er rosa.

Hun er veldig flink med farger. Hun tegner det hun ser, men de hverdagslige tingene får et inspirert, ekspresjonistisk uttrykk. Hun bruker både blyanter og fettstifter som verktøy. Ja, Ruth er kunstner.

Ruth har hatt tre utstillinger, én i den gamle kinoen i Hønefoss, én i Olavsalen på Solborg og en på Sundvollen Hotell. I utstillingene ble mange bilder solgt. Nå henger bildene hennes i mange hjem både i Norge og i utlandet.

Vi ønsker henne alt vel på det nye stedet.

Bakeriet åpner igjen!

Tekst: Adrian Bowden og Jan Bang Foto: Adrian Bowden

Etter flere måneder har Solborg Bakeri åpnet igjen. Nå er det flere som jobber der og tester ut oppskrifter på brød, rundstykker, kjeks og müsli. Adrian Bowden leder arbeidet sammen med en fin gjeng. De er aktive de fleste ettermiddagene, og alle på Solborg gleder seg til å se bakeriet i gang igjen!

Høstmarked på Steinerskolen

Tekst: Skrivegruppen Foto: Steffi Hagedorn

Det var varmt og bare sol den dagen Steinerskolen holdt sitt Høstmarked på lørdag 23. september, fra kl. 12 til 15. Det var høstjevndøgn.

Nesten alle fra Solborg var der, og det var mange, mange mennesker. Jan og Ruth var også der. Steinerskoleelevene satt opp et fint spill om Tor med hammeren, men det var vanskelig å høre alt det de sa.

Maria spiste gresskarsuppe med rundstykker og likte den veldig godt. Hun fikk brownies, laget uten melk, til dessert.

Wenche fant masse kaker og kjeks, og spiste dem med glede. Hun spiste også kjøttsuppe og den var veldig god.

Emilie hadde vondt i halsen den dagen, men var med allikevel. Hun var overrasket og glad for at første klasse sang så fint for alle. Hun danset folkedans sammen med Nicolas og elevene viste dem dansetrinnene. Hun kjøpte også kjeks laget med potetmel av Linnea, og spiste minestrone-suppe, en typisk italiensk suppe. Til dessert spiste hun ostekake og sjokoladecake og hadde sitron-ingefær te.

Alle var fornøyde med høstmarked, selv om Emilie skjøt pil og bue bommet!

Emilie feirer 26 år!

Tekst: Emilie Tollefsen Foto: Rachel Bowden

Ved frokostbordet i Møller hus fredag 6. oktober fikk jeg en gave fra Lone, Heidi og Thomas for bursdagen min. Jeg ble 26 år gammel! Jeg fikk Haribo godteri, noe jeg liker veldig godt. Thomas' venn Joakim kom med bringebærkake med lys på, og det ble sunget for meg i pausen mens vi laget maten. Vi lagde tacopizza og salat til middag.

Ettermiddag tok jeg bussen fra Hønefoss til Oslo, og reiste hjem til mamma. Der fant jeg masse gaver og ble veldig glad. Det var også mange bursdagskort. Jeg fikk en tekopp med bilde av Dronning Elisabeth II på, og enda en tekopp med «Sister» på fra min søster. Vi feiret bursdagen min hjemme hos min mamma.

Torsdagen 12. oktober feiret vi bursdagen min på etterskudd i Møller hus, med nesten alle fra Solborg. Der fikk jeg også gaver og kake. De sang for meg og jeg fikk mye fint. Kveldsmat spiste jeg hjemme hos Sabina for første gang. Jeg var veldig fornøyd og glad for å bli 26 år!

Høsttakkefest på Solborg

Tekst: Emilie Tollefsen Foto: Wenche Monsen

Tirsdag 17. oktober var det høsttakkefest på Solborg i Olav Salen. Vi spiste middag der i kjelleretasjen. Det var for kaldt for oss å spise ute. Vi i Møller hus laget pølsesuppe med poteter og grønnkål og en vegansk gresskarsuppe. De på Kittelsen bakte rundstykker til alle.

Etter vi hadde spist gikk vi opp i salen og de forskjellige verkstedene hva de hadde gjort. Vi som jobber på gården, fortalte at sauene er blitt klippet. Vi gir dem og de andre dyrene høy og vann. Vi sang «Komme da, kua mi» som Camilla har funnet på. Gartneriet sang «Grønnsakspisesangen» fra Hakkebakkeskogen og en Indiansk sang. Alle var med å synge. Syltegruppe fortalte at de lager eplemos og juice nå. Urteverkstedet skjærer grønnsaker til tørk.

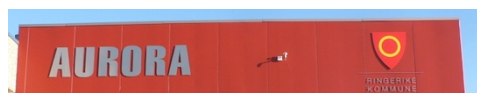
Etter vi var ferdige gikk vi ned i kjelleren igjen, og det var eplekake og andre kaker til dessert.

Jeg var veldig fornøyd!

Besøk på Aurora Verksted hvor Hanne jobber

Tekst: Solborg Skrivegruppe Foto: Jan Bang

Skrivegruppen dro på besøk hos Hanne Kveli, på Aurora Verksted hvor hun jobber. Det er omtrent 50 mennesker som jobber der, og det er flere verksteder og en butikk. De kløyver ved, de har hele seks kløyvemaskiner. Veden er lokal hugget, og bestillingene for 2024 er allerede fullt! De tilbyr kjøring. Det er mange som jobber med ved produksjon!

Lokalene på Kilemoen er mindre enn ett år gamle. Det er veldig bra lokaler, med flere avdelinger og god arbeidsplass. De som jobber der har en buss som

kjører dem opp hver morgen, og tilbake til Hønefoss sentrum når arbeidet slutter omtrent ved 14 00 tiden.

Det er mange hyggelige folk som jobber der, og vi så på flere forskjellige verksteder. Strikkeverksted, sy gruppe, veving også en liten butikk. Det burde vi ha på Solborg!

Det var hyggelig å treffe Hanne igjen. Hun bodde mange år på Solborg og var med å stifte Skriveverkstedet nesten 12 år siden. Hun kjøpte egen leilighet i Hønefoss ett år siden. Hun er veldig fornøyd med å bo midt i sentrum, ikke langt fra Grand Hotell. Hun trives også på verkstedet på Kilemoen, hun var litt skeptisk til å begynne med, men nå liker hun seg godt. Alt ligger på ett plan, det er mye nytt utstyr, og det er et bra sted å jobbe. Hun har ikke lyst til å slutte.

Frost i Oslo

Tekst: Wenche Monsen og Maria Della Pieta **Foto: Rachel Bowden**

Onsdag 18. oktober dro nesten alle fra Solborg til det Norske Teateret i Oslo for å se Frost på scenen. Faren til Tellef var med som borgermester. Det var en fin forestilling, Maria likte det godt, særlig prinsessene Anna og Elsa. Wenche likte å se så mange folk på scenen, særlig Olaf.

Disney feiret 100 år

Tekst: Emilie Tollefsen **Foto: privat**

Fredag 20. oktober dro jeg og mamma til Telenor Arena på Fornebu for å se på Disney konserten. Jeg ble så rørt av Alexandra Rotan som sang «La den gå» fra Frost filmen at jeg fikk tårer i øynene. Jeg kjøpte Disney T skjorte med forskjellige sanger fra Disney filmer. Jeg kjøpte også plakater med bilde av Mickey Mouse.

Jeg var fornøyd med konserten, det var masse folk der.

Halloween feiring på Solborg

Tekst: Skrivegruppen Foto: Wenche Monsen

Fredag 27. oktober feiret vi Halloween på Solborg i Olav salen. Vi begynte med å spise suppe og brød, og etterpå gikk vi opp og begynte å danse. Emilie var heks, Tellef var et spøkelse, og Øyvind var Michael Jackson.

Det var medarbeiderne som dekorerte salen og organiserte kvelden. Stor takk til dem for en god feiring!

Besøk hos Tante Ruth

Tekst: Wenche Monsen

Foto: Romeo Aragon

Søndag 5. november dro Wenche, Janos og Romeo for å besøke Ruth som hadde flyttet til det nye hjemmet sitt på Tyrstrand. Ruth satt i rullestol og syntes det var fint å få besøk fra Solborg. Hun liker seg der, har det bra, og fortsetter å tegne.

Ola, en helt vanlig uvanlig fyr

Tekst: Solborg skrivegruppe

Tirsdag den 7. november dro nesten alle fra Solborg til Hønefoss kino for å se dokumentar filmen om Ola Henningsen fra Vidaråsen. Han fortalte om livet sitt. Kinosalen var fullpakket, også hele skriveverkstedet var til stede. Det var mange naboer og folk som hadde bodd på Solborg tidligere.

Filmen varte godt over en time, det viste hvordan Ola trives på Vidaråsen, det var en fin film, og vi fulgte med da Ola reiste til Danmark for å besøke sin gode venn Lasse, som var medarbeider på Vidaråsen før. Vi så også at de hadde det samme Julespillet på Vidaråsen som vi har på Solborg.

Karen ønsket alle velkommen, og forklarte litt om at Vidaråsen er veldig lik Solborg her på Ringerike, bare mye større og eldre. Etter filmen ga Karen og Sabina ut informasjon om Solborg og Camphill og inviterte alle som ville å komme på besøk.

Vi var fornøyde med filmen, vi likte den veldig godt!

Lanternevandring på Solborg

Tekst: Skrivegruppa

Bilde: David Newbatt

Torsdag 9. november feiret vi Sankt Martin, selv om den riktige dagen burde ha vært lørdag 11. november. Steinerskolen og barnehagen arrangerer hvert år en lanternevandring om kvelden. Der synger de, de har med seg lykter (lanterner) og Sankt Martin kommer ridende på en hest og gir ut kjeks til alle barna. Det er mørkt, kaldt og ofte regner det. I år var Wenche med på toget, mens Emilie så det fra stuen i Møller sammen med Heidi og Lone, mens Maria så det fra Bjørneboe sammen med Moritz.

Austjord Musikkorps spilte i Drammen!

Foto: Romeo Aragon

12. november dro Wenche, Tellef og Øyvind til Drammen med musikkorpsset for å spille.

Tanker om Jul

Tekst: Solborg Skrivegruppe

På Solborg begynner Julefeiringen den første søndag i Advent, men i år er det bare 3 adventsøndager, og Juleaften er den 24. desember som skulle ha vært den siste søndagen i Advent. Det er nokså sjeldent at det skjer.

Foto: Hanne Kveli

Foto: Jan Bang

Veldig mange har Juletre, gir presanger og er sammen med familien. Flere her på Solborg reiser hjem til sine familier og feirer Julen der. Noen gjør begge deler. Thomas gjør det, han er med i spillene på Solborg og feirer med sin far på Jevnaker.

De fleste av oss liker å være med og å se spillene. Den første, Hyrdespillet, er fremført før Jul, i år på 3. Adventssøndag, og trenger mange deltagere. Da kan også de som reiser vekk delta og ha glede av spillet. Det er et morsomt spill, med Stjernesanger, Hyrder, Maria, Josef og Jesusbarnet, og når vi spilte det i fjøset hadde vi med både kuer og sauer. Det andre spillet er åpningen av julefeiringen og fremføres på ettermiddagen på Julaften. Den spilles i Olav Salen rundt Juletreet. Dette spillet er mer mystisk, og da har vi engler, Adam og Eva er med, også Abraham. Vi tenner da lys på selve Juletreet.

Siden så mange reiser vekk i julen, er de dagene en fin og stille tid. Folk besøker hverandre, det er få organiserte møter eller andre sammenkomster.